Sants i barris veïns
5.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
novembre 2012
BarriSants.org

periòdic de comunicació popular

núm.167

CAFÈ AMB LLET

La Burxa dóna suport a la revista *Cafè amb llet*, condemnada per destapar el robatori a la sanitat catalana

Pàgina 11

En moviment

Reflexió entorn les eleccions

PÀGINA 8

Des d'una crítica al sistema parlamentari, s'aposta per construir xarxes solidàries als barris.

Parèntesi

"Parlem de tu" de Miquel Martí Pol

PÀGINA 7

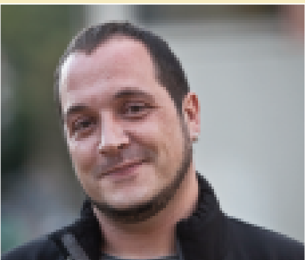
En record de l'excol·laborador burxaire Xavi Pinazo-

Cultura

Els Castellers es llueixen

PÀGINA 10

Els Castellers acaben la temporada superant-se i portant la reivindicació als castells.

David Fernández

Candidat de la CUP al Parlament, ens parla de les alternatives de democràcia social i econòmica.

Pàgina 12

Un miler de persones surten al carrer en suport a Can Vies

La manifestació va ser un moment on el barri va mostrar el suport a Can Vies. VÍCTOR OBREGÓN

La manifestació convocada en suport al Centre Social Autogestionat Can Vies va aplegar, el dissabte 20 d'octubre, més d'un miler de persones que van voler mostrar la seva solidaritat amb aquest espai okupat, que ha acollit i dinamitzat molts col·lectius i activitats al barri, i que ara es troba sota amenaça de desallotjament per part de TMB i l'Ajuntament de Barcelona.

La manifestació va passar per espais emblemàtics del barri i es va denunciar l'especulació i les polítiques del govern. Els Castellers de Sants, els Diables i la Colla Bastonera van omplir de color una manifestació que va aplegar gent de totes les edats i que va estar plena d'accions al llarg de tot el seu recorregut.

Pàgina 5

La Lleialtat Santsenca, una mica més a prop

Després d'anys de reivindicació i de lluita per part de La Plataforma La Lleialtat Santsenca per a la recuperació de l'antiga cooperativa del carrer Olzinelles, 31 per a un ús cultural, cooperatiu i veïnal de l'edifici, va fer públic el projecte de rehabilitació el 9 d'octubre.

El projecte guanyador destaca per la creació d'un lluminós espai central que donarà accés a les diferents estades: la sala polivalent, el bar, el centre de documentació, els tallers, els bucs d'assaig, l'espai per a joves... I permetrà veure la vida del nou equipament del barri només entrant-hi per la porta. Ara la Plataforma treballa per assegurar una gestió per part de les mateixes entitats i del veïnat, i està buscant sumar esforços entre els qui han de ser els futurs usuaris de l'equipament.

Pàgina 3

Opinions

Editorials

25-N, i després què...

Tenim opcions per contruir una societat més justa

El 25 de novembre serà una data assenyalada a l'agenda de molts catalans. Però quins canvis comportarà en el nostre dia a dia? Quin context ens deixarà?

Aquestes properes eleccions se'ns presenten com un embrancament vital pel que tots estem obligats a votar, i alguns volen fer creure que només hi ha una opció de lluita.

Des de l'assemblea de redacció de LA BURXA, hem volgut donar veu a dues opcions, visions, i formes de construir una societat més justa, de les que ens sentim més propers. Hem volgut donar espai a les formes de pensar que creiem tenen més presència al barri des d'una perspectiva i un discurs trencador amb el sistema actual.

Aquest espai l'hem cedit en forma d'article d'anàlisis al col·lectiu Acció Llibertaria de Sants que ens aporta una visió llibertària sobre la situació d'una possible independència i el panorama electoral.

L'altra, en forma d'entrevista a la contraportada al candidat a la presidència a la Generalitat per les CUP, David Fernández, que ens aporta una visió de com podem caminar cap a una societat més justa.

Cap a la vaga general

S'espera una tardor calenta amb la convocatòria de dues vagues generals, el 31 d'octubre i el 14 de novembre

N'estem fartes de polítiques que cada cop enforteixen més els de dalt i debiliten els de baix. N'estem fartes de sentir queixes i de no fer res. N'estem fartes de pagar els plats bruts de la classe dirigent mentre ells encapçalen els rànquings de corrupció. N'estem fartes de retallades als sectors més necessaris com l'educació i la sanitat. N'estem fartes de polítques repressives als moviments socials.

I, per això, i moltes coses més hem de sortir al carrer, parlar amb les nostres veïnes, amb el nostre entorn, i veure la necessitat de fer alguna cosa per canviar aquesta situació.

Aquest mes hem de lluitar amb les nostres armes, mitjançant la solidaritat i el suport mutu, recuperar els carrers i cridar ben fort que ja n'estem fartes.

Opinió

Qui ens defensarà dels bàrbars?

Marc Rude

Octubre sempre ens depara aquell dia gris, més que gris en blanc i negre... Ressaca de genocidi i flaire de ranci, exabruptes de closca buits amb banderes del pollastre i la pallassada del passeig de la militarada.

Ballen els sabres, *los bombres de Paco* desempolseguen la camisa blava i els seus fills fan mítings a la plaça del poble. Els neandertals de la caverna mediàtica brandeixen el garrot i bramulen grunys, rugits i renecs diversos contra la tribu del costat, la nostra. Catalunya. Qui la defensarà dels bàrbars?

Qui sinó el Presidentíssim, la puta, la Ramoneta, el Comte de Godó i la faraona de la patronal. Artur Mas puja al carro de la independència amb una astuta maniobra electoralista. És que resulta que, d'un dia per l'altre, CiU s'ha tornat indepe. Per què? És una cortina de fum per distreure de les retallades, una operació de màrqueting electoral per rascar la panxa als dos milions de manifestants de l'11-S? Mas desitja la clau de la caixa, o el que vol és lluir els honors de cap d'estat? Cap sorpresa: més vots, més diners, més poder. De Gran Retallador a Pare de la Pàtria: quina jugada, tu!

És aquesta independència d'estelada blava, que només aspira a canviar la Guàrdia Civil pels Mossos d'Esquadra i l'Emilio Botín per l'Isidre Fainé. I els calés, sempre els calés. Una, gran, i neoliberal, rojigualda o quatribarrada, un canvi de drap al màstil del balcó dels edificis oficials. Un nou estat de la UE? És fàcil rebel·lar-se contra l'opressoret, una decadent primatocràcia en putrefacta descomposició. Però, Artur, tindries el que cal per enfrontar-te a qui talla el bacallà de veritat, l'emperadriu Angela Merkel? M'hi jugo el que vulguis que no. L'únic que vols és canviar d'amo. Sortir del foc per caure a les brases. D'altra banda, si en alguna cosa hi ha consens és en què Espanya és molesta, Espanya sobra. No volem un país capitalista, però encara pitjor és viure en un estat feudal, sobretot en aquest de tan cutre salsitxero, retrògrad i xaró a més no poder. Quin descans suposaria enviar a prendre per ja se sap on la monarquia, la Conferència Episcopal, el "Sálvame" i el *Ejército* i les duqueses... Malgrat tot, potser en un país més petit seria més fàcil fer la revolució. I jugaríem els mundials de futbol! Així, està decidit: volem com a ministre de l'Interior en Felip Puig.

Suport mutu pel dret a l'habitatge

Gemma Parera

L'any 1957, el ministre d'Habitatge, José Luis Arrese, pronunciava una frase molt il·lustrativa: «volem un país de propietaris, no de proletaris». Començava el camí, seguit per tots els governs, per fer de l'habitatge un negoci estrella i un mecanisme de control social. Els preus desorbitats, la dificultat d'accedir a l'habitatge, l'enriquiment de bancs i immobiliàries, la gran quantitat de pisos buits i els desnonaments que creixen i creixen, són les conseqüències d'un model que ja fa anys que trontolla.

Des de 2007 hi ha hagut més de 400.000 desnonaments a tot l'estat, i 100 desnonaments diaris a Catalunya. Centenars de milers de persones s'han quedat sense casa i, en moltes ocasions, han hagut de carregar amb un deute de per vida, una versió moderna de l'esclavitud. El suïcidi en aquestes dies de dues persones que anaven a ser desnonades posa de manifest la magnitud del drama. La majoria no sabien, quan van firmar la hipoteca, que no n'hi ha prou a lliurar l'habitatge al banc per saldar el deute. Una gran estafa social contra la que la gent s'ha rebel·lat.

Una àmplia mobilització ciutadana, articulada a través de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), ha aconseguit paralitzar centenars de desnonaments i pressionar els bancs perquè concedeixin la dació en pagament o la condonació del deute.

Vagues de fam, concentracions davant dels bancs i dels habitatges, han tingut un ampli ressò i un gran suport social. I, el més important, han generat resultats. Com ens deia Maties González, que va aconseguir el passat setembre que Bankia li condonés el deute: «ja no sóc pres de Bankia».

Des del passat mes d'abril, i fins aquest 31 d'octubre, s'han recollit signatures per presentar la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) per a la dació en pagament retroactiva, la paralització dels desnonaments i la promoció del lloguer social. Més enllà que és de justícia social que aquesta ILP tiri endavant, tot aquest procés és important perquè ens mostra que si actuem plegades, des del suport mutu, la desobediència civil i la confrontació a lleis injustes; si transformem les problemàtiques individuals en una lluita col·lectiva, tenim capacitat de deixar de ser presoners de bancs, immobiliàries i polítics que han promogut un model d'accés, i de no-accés a l'habitatge, basat en la inversió especulativa i la propietat privada, a través del sobreendeutament d'una bona part de la població.

És hora, doncs, de fer créixer iniciatives populars com aquestes, així com models alternatius d'accés a l'habitatge, dels que ja en tenim moltes experiències i projectes per endavant, com la reapropiació social d'edificis buits, les cooperatives d'habitatges i els espais autogestionats.

Cartes

Carta al Molt Honorable Artur Mas

Amadeu

Sr. President, li he de reconèixer que qui l'escriu, mai ha votat a CiU, ni a cap partit independentista, però la seva presidència m'ha fet un molt convençut independentista.

Veurà, Sr. President, jo em vull independitzar de les retallades, dels mercats, dels privilegis que tenen tots, absolutament tots, els polítics, dels corruptes, de la fam, de l'atur, del nepotisme, dels desnonaments, d'aquesta denegatòria societat, de las privatitzacions, d'aquest capitalisme ferotge, encapçalat per Sr. Feiné i tots els seus còmplices, de l'explotació i dictadura que aquest poble està patint, dels paradissos fiscals, etc, etc.

De tot això, sí que em vull independitzar, i quan més aviat millor. Digui'ns a tots els catalans quan i de quina manera acabarà aquest sainet Rajoy—Mas & Mas—Rajoy, i quan CiU, amb notari o sense notari, tornarà a votar al costat del PP, qualsevol mida repressiva i reaccionària com ha fet sempre.

Segurament mai trobaré Ítaca, però permeti'm intentar-ho.

Envia'ns el teu escrit a laburxa@barrisants.org o a Can Vies (Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Sants

La Lleialtat Santsenca ja té projecte de rehabilitació

Com vam anunciar en l'anterior número de La Burxa, el 9 d'octubre es va fer públic el projecte per rehabilitar l'edifici de l'antiga cooperativa La Lleialtat Santsenca.

Carles Baiges
Sants

En un acte a la seu del Districte de Sants-Montjuïc es va desvetllar que el despatx H Arquitectes era l'equip guanyador del concurs que es va fer aquest estiu.

El jurat, format per representats de l'ajuntament, de l'empresa municipal BIMSA i el Col·legi d'Arquitectes també comptava amb un tècnic de la Plataforma La Lleialtat Santsenca. Els experts municipals van destacar la sostenibilitat de la proposta, que s'aconsegueix no només amb sistemes energètics semblants als que utilitzen els hivernacles, sinó també mantenint gran part de l'edifici actual. Aquest fet, a més de suposar un estalvi de nous materials i de runes, era una condició irrenunciable per a la plataforma veïnal, ja que parlem d'un edifici de gran importància històrica per al barri. Encara que està catalogat, la seva protecció només afecta la façana, així que hi havia el perill que la intervenció destruís els espais que durant més de 80 anys han allotjat una cooperativa de consum i el seu espai social, i més tard, la coneguda fàbrica de torrons Viar i la sala de festes Bahia. La presència veïnal al jurat va ser determinant per a què la proposta guanyadora fos respectuosa amb la història del lloc.

L'HORA DEL PATI, LEMA DEL PROJECTE GUANYADOR

El projecte guanyador, sota el lema "L'hora de pati", destaca per la creació d'un lluminós espai central, que serà el gran distribuïdor per on entrarem al nou equipament, i on hi haurà totes les escales i passadissos. Serà on hi haurà tots els accessos a les diferents estades: la sala polivalent, el bar, el centre de documentació, els tallers, els bucs d'assaig, l'espai per a joves... Per tant, només creuant la porta de La Lleialtat, veurem tota la vida i energia que ha de concentrar aquest nou espai que té el barri.

Durant la presentació al districte, el representant de la plataforma, Eduard Fernando, després de celebrar la importància del pas endavant que es donava amb la resolució del concurs, plantejava que aquest només era un pas més i ara calia començar a parlar de la gestió.

En les seves paraules «avui, només podem estar segurs que tenim un nou equipament i el que demanem és disposar de la clau. Esperem, doncs, que ben aviat puguem celebrar que tenim un equipament al servei del barri i de la seva gent, gestionat per les mateixes entitats i veïnat».

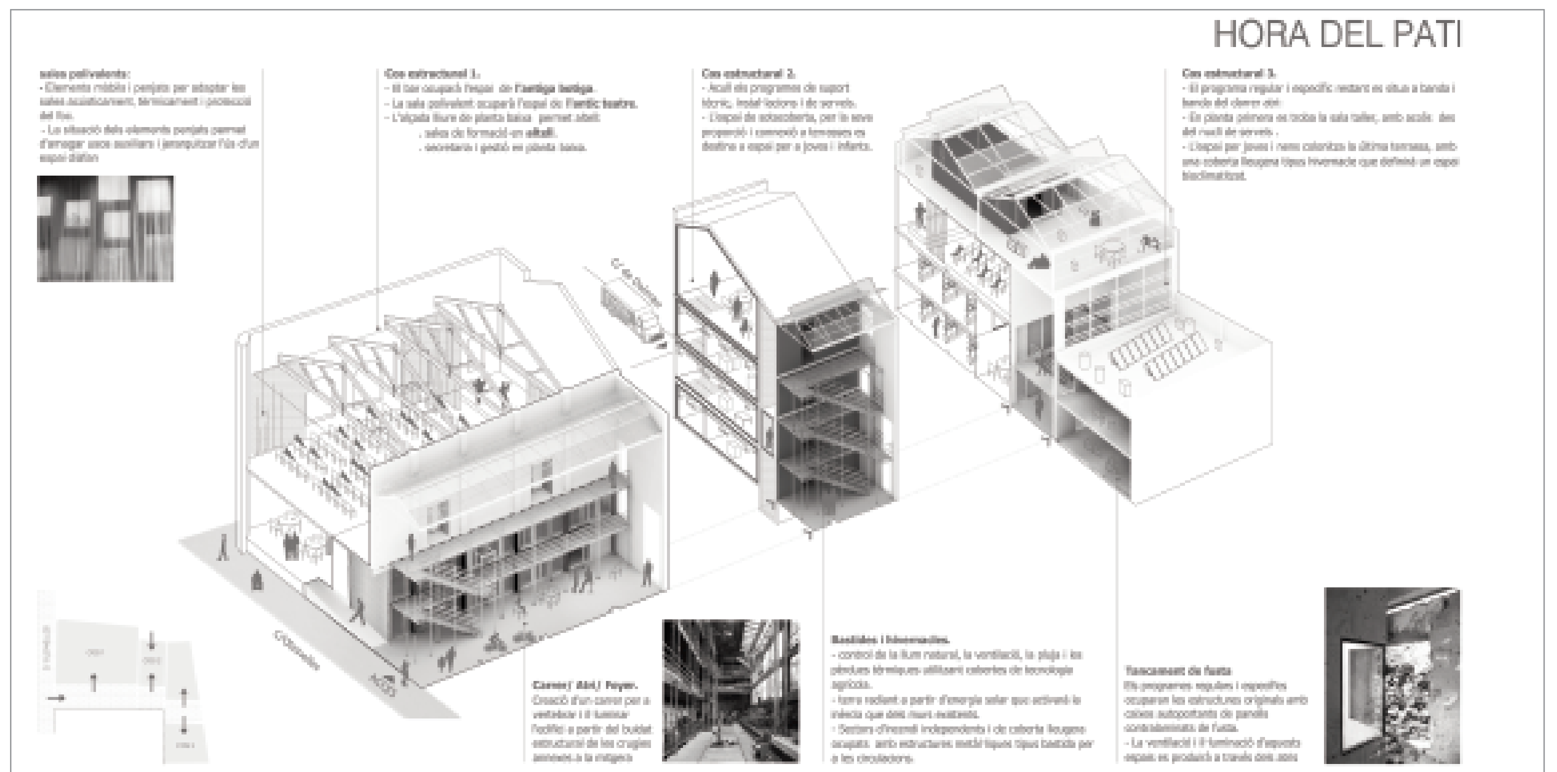
El regidor, Jordi Martí, va respondre, com ja ha dit diverses vegades a la premsa, que la gestió seria veïnal, però sense voler entrar en detalls.

LA PLATAFORMA LA LLEIALTAT SANTSENCA S'ENFORTEIX

Seguint en aquesta línia, la Plataforma La Lleialtat Santsenca, que des de finals de 2009 reivindica l'ús cultural, cooperatiu i veïnal de l'edifici i que aplega més de cinquanta entitats, ha decidit intensificar per als propers mesos la seva activitat pública, buscant sumar esforços entre els que han de ser els futurs usuaris de l'equipament.

En aquest sentit, la Plataforma La Lleialtat Santsenca manté un contacte permanent amb la Plataforma de Gestió Ciutadana, formada per diverses entitats veïnals que gestionen equipaments municipals i entre les quals hi ha el Secretariat d'Entitats. La plataforma està pressionant l'ajuntament perquè reguli aquest tipus de gestió, i en destaca els avantatges davant l'externalització en empreses privades, una realitat que cada cop veiem més en molts dels serveis públics i espais culturals de la ciutat.

La Plataforma veïnal diu que ara cal parlar de la gestió de La LLeialtat. **LA COL**

Projecte de rehabilitació de l'antiga cooperativa del carrer d'Olzinelles, 31

Sants

A PEU DE CARRER

Tanca el CAP Carreras Candi

la Bonet

Fa 20 anys l'ambulatori del carrer Carreras Candi va tancar les seves portes per tal d'annexionar-se al de nova construcció situat a la plaça de Sants i així centralitzar el centre mèdic en un únic punt del barri.

Aquest fet provocà la confrontació de bona part del veïnat que es va veure afectat per una llunyania geogràfica que impedia a alguns dels pacients arribar al centre amb normalitat i tenir el servei a prop de les seves llars en cas d'urgència. A causa de la demanda es tornà a obrir aquest centre fins als nostres dies; un centre lligat a la vida del barri i on la relació entre metge i pacient és molt propera.

Des de fa anys s'estaven demanant unes millores de l'espai ja que és molt antic, amb poca llum i sense ventilació, i durant els darrers anys les institucions han acceptat un possible condicionament del centre però no es va arribar a fer.

Enguany, a causa de les nombroses retallades que afecten a la sanitat, el centre s'ha trobat que el gener ha de tancar les seves portes i serà traslladat de nou a l'ambulatori de la plaça de Sants.

Aquest fet afectarà sobretot els usuaris que ara anaven a un ambulatori a prop de la parada de metro de Santa Eulàlia, i a partir del gener hauran d'anar a plaça de Sants, a dues parades de metro, fet que impedirà que alguns d'ells hi puguin arribar.

Un gran nombre de pacients del CAP de Carreras Candi és d'edat avançada i això farà que augmenti el nombre d'atencions domiciliàries que hauran d'atendre els mateixos metges. No obstant, el tancament del centre, segons se sap actualment, no comportarà cap acomiadament dels treballadors, però sí un canvi de localització.

Actualment dues farmàcies properes al CAP estan recollint firmes per tal que les veïnes del barri s'uneixin per aturar aquest tancament, i el seu reemplaçament.

Esperem que el veïnat sigui escoltat i es pugui mantenir aquest CAP, ja que l'accessibilitat és una condició bàsica en la qualitat els serveis. En aquest cas, seran les persones grans i, en general, les que viuen properes al CAP, les que més patiran aquest tancament fruït de les retallades en la sanitat pública.

Obres pel cobriment de les vies: i ara fins quan?

El veïnat del carrer d'Antoni Capmany i voltants han hagut d'aguantar més de set llargs anys per les obres de l'arribada del TAV i el cobriment de les vies. Set anys plens de fang, sorolls i pols que els veïns han suportat amb disgustos i amb una gran paciència, mentre veien que el barri s'anava degradant.

Joan Costa
Sants

El veïnat porta patint les obres molts anys. **VÍCTOR OBREGÓN**

Cobriment que s'ha fet, tot i que el veïnat demanava i volia el soterrament de totes les vies. Ara, el cobriment de formigó sembla que està acabat i en el moment que ha de començar la urbanització del calaix, el projecte consensuat es modifica amb el canvi de govern a la ciutat. A l'abril es va presentar al veïnat un nou projecte: el corredor ecològic, com una continuació de la vegetació del delta del Llobregat, que modifica substancialment el projecte anterior.

Desapareixen els talussos i rampes i, en el seu lloc, hi haurà escales o ascensors, perdent-se la poca permeabilitat que hi ha entre les bandes de mar i de muntanya. El projecte es presenta en tres fases: la primera, la banda de muntanya d'Antoni Capmany; la segona, la cobertura, i la tercera, la part de mar o de Bordeta, per qüestions de temps d'execució.

MÚLTIPLES MOLÈSTIES

El problema es troba en la urbanització de la banda de muntanya. D'entrada, el que havia ser un carrer per a vianants, es converteix en trànsit rodat des de plaça de Sants fins a Riera Blanca.

En aquest punt, totes les entitats, que han estat presents en unes set reunions amb l'administració, han mostrat la seva indignació. Cada reunió ha estat un estira-i-arronsa, i s'han acceptat algunes de les recomanacions i queixes del veïnat.

ASSEMBLEA VEÏNAL

Però les entitats creuen que les postures preses no són suficients i, per això, van convocar una assemblea veïnal el 27 de setembre a l'Associació de Veïns de Badal, Brasil i la Bordeta, amb l'assistència d'unes 80 persones. De l'assemblea se'n deriva la valoració que «el calaix és un nyap», perquè tapa els baixos, continua dividint el barri i no ha eliminat totalment el soroll de trens i metros. A més, les obres han depauperat el barri i els carrers, s'han convertit en un aparcament de cotxes, motos i pipi can, i ha generat inseguretat. El veïnat s'oposa també a les torres de ventilació tal i com estan ara, i les rampes han de ser adaptades. Després de tantes molèsties, defensen que cal fer un esforç per dignificar el barri. El canvi de govern i de projecte ha alentit els treballs per fer-los més econòmics, arribant les retallades a la urbanització del barri. Però diuen que no es pot sostenir més aquesta situació: «No es poden demorar les obres més temps, els veïns i veïnes tenen el dret a tenir uns carrers dignes».

Sants celebra el Correllengua amb una nova cursa per la llengua

La Fira d'Entitats mostra molts projectes culturals i socials del barri. **SEROTONINA EH**

La Traca de la Colla de Diables de Sants i Tabalers de Sants donava per inaugurada, el dissabte 27 d'octubre al matí, una nova edició del Correllengua de Sants, Hostafrancs i la Bordeta.

Serotonina EH
Sants

Aquest any la novetat ha estat la Cursa per la llengua del Casal Independentista de Sants, en què van participar unes 30 persones. També s'han fet moltes activitats, algunes noves i altres ja tradicionals, com la xocolatada, el conta-contes, el rocòdrom, la marató de poesia per la llengua, el taller de bèlit, castells amb els Castellers de Sants, la festa infantil d'esplais i caus, i moltes altres. A les set de la tarda es va llegir el manifest i hi va haver un parlament de Vicent Sanchís. La jornada es va acabar amb un concorregut concert de Pirat's Sound Sistema.

El Correllengua ha comptat amb la Fira d'Entitats, l'exposició dels cartells de la 4a edició del Concurs de Cartells del Correllengua 2012; una altra dedicada a l'obra de Lluís Maria Xirinacs, i l'exposició "Llibertat a cops de falç. Revoltes i moviments populars als Països Catalans (1450-1970)".

Segons Pep Ribes, president de La CAL, «ha estat positiu, el model funciona. Ha passat més gent que altres anys i també hi ha hagut més activitats».

El carrer ha dit No Passaran!! Juntes som CanVies!

El passat 20 d'octubre tot indicava que seria un dia passat per aigua, tot assenyalava que ens hauríem de mullar per Can Vies, però no va ser així. El cel va aguantar i a partir de les 11.30 del matí es va poder celebrar, des de plaça de Sants, la manifestació per aturar el desallotjament del CSA Can Vies, sota el lema No Passaran Juntes # Som Can Vies.

Albert Ricart
Sants

La Colla Bastonera va participar a la manifestació. **VÍCTOR OBREGÓN**

La marxa va aglutinar més d'un miler de persones, passant pels carrers del barri, amb parades a espais emblemàtics, tant pel barri com per la relació d'afinitat amb el CSA.

El tret de sortida el van donar a plaça de Sants els Castellers de Sants i la Colla Bastonera, amb un pilar i un ball de bastons. Acte seguit la gent va començar a baixar per Jocs Florals on a l'alçada de Can Vies es va llegir un manifest i s'hi va desplegar una pancarta.

Després, el gruix de la manifestació va seguir fins arribar a La Bordeta, on es va aturar altre cop a Can Batlló, des d'on s'hi van sumar un centenar de persones i es va llegir un petit manifest.

Va seguir pel mateix carrer de la Bordeta fins arribar a l'anomenat edifici 18-N, on es va desplegar una pancarta i s'hi va llegir un manifest. També, seguidament, es va pujar pel carrer Sant Roc fins arribar a la carretera de Sants, on a l'alçada de la seu de CiU es va fer una acció participativa on tots els assistents van mostrar el seu rebuig deixant l'entrada de la seu plena d'enganxines, denunciant les polítiques del govern i mostrant el recolzament al CSA Can Vies.

Paral·lelament a aquesta acció col·lectiva, un grup de persones van baixar a la parada de metro d'Hostafrancs per fer-hi una acció més directa assenyalant els culpables. A l'alçada del districte es va cremar una falla representant al regidor, l'alcalde i el director de TMB penjats a una forca, mentre es llegia un altre manifest. El recorregut va seguir per carretera de sants passant per l'antiga casa okupada L'Encoberta on es van encendre unes bengales i es va despenjar una pancarta des del terrat.

Desprès la manifestació va enfilar el carrer de l'Espanya Industrial, girant al carrer Muntades, passant per davant del Casal Independentista de Sants on es va desplegar una pancarta, per acabar a l'anomenada plaça de l'Hamsa, plaça on estava situat el mític centre social. Allà els diables van actuar i es va llegir el manifest final i es va animar a properes mobilitzacions i a la participació en la vaga general.

En el moment actual, no es disposa d'informacions noves pel que fa al procés legal en el que es troba el CSA Can Vies.

El centre social està preparant diverses mobilitzacions, que es poden trobar anunciades a la plana web www.canvies.org.

També es poden fer aportacions solidàries per la campanya a través d'un projecte a la plataforma Verkami: http://www.verkami.com/projects/3548-somcanvies, i signar la campanya a Oigame.

El Tatanet obre portes amb una educació diferent

El Tatanet, espai d'educació respectuosa amb els processos vitals de la infància, ha començat aquest curs amb molta empenta, energia i un munt d'il·lusions.

El Tatanet
Sants

Les criatures, a partir del joc, aprenen i dónen sentit a les seves vivències, adquirint amb el temps cada cop més graus d'autonomia, i seguint cada una el seu ritme de creixement.

En el dia a dia d'El Tatanet, l'espai es troba organitzat per racons que ofereixen a les criatures la possibilitat de jugar i experimentar segons les seves capacitats i necessitats, a més de facilitarlos un espai on puguin expressar les seves emocions de manera que se sentin acceptades en la seva essència.

Les normes i límits dins de l'espai giren entorn al respecte cap a l'altre i cap als materials i el propi espai.

Atès que encara queden algunes places lliures, durant aquest primer trimestre s'han programat diferents jornades de portes obertes per visitar l'espai amb les criatures, gaudir d'un esmorzar preparat per les famílies que ja en formen part del dia a dia de El Tatanet, així com conèixer el projecte. Les jornades estan programades pels dies 27 d'octubre i 24 de novembre i es duen a terme a partir de les 11 fins a les 13 h del matí.

Més info: eltatanet@yahoo.es

Els infants aprenen experimentant segons les seves capacitats. **EL TATANET**

EXPERIÈNCIA D'UNA MARE

«La meva parella i jo buscàvem un espai diferent per l'educació de la nostra filla. Un espai respectuós i amorós. Un espai on l'infant fos el que marqués els seus propis procesos. I l'hem trobat! L'ambient de El Tatanet és diferent al que havíem vist. Existeix silenci, comprensió cap a l'infant, complicitat, respecte, observació i amor. La meva filla quan plora ho fa als braços dels educadors, l'acompanyen quan nosaltres no estem. Estic implicada en l'educació de la meva filla i m'agrada! El Tatanet m'ha ensenyat que existeix un altre paradigma en l'educació dels nostres fills.»

La vaga general i social: eines de lluita per al segle XXI

La Universitat Indignada aterra al Centre Social de Sants amb un debat amb sindicalistes, economistes, moviments socials i advocats laboralistes per aprofundir en la vaga com a eina de lluita, el seu caràcter i objectius.

Jordi Juan, Isabel Benítez
Sants

A la taula tenim, el dia 31 d'octubre, una jornada de vaga a Barcelona i de lluita a nivell estatal, i una convocatòria de vaga general d'àmbit europeu el dia 14 de novembre, primera vaga "ibèrica". Dins la tasca de generar espais de debat i aprofundir els temes que les assemblees de barri del 15M sovint no poden abordar, el dissabte 27 d'octubre, la Universitat Indignada va convidar a compartir impressions membres de la CGT, COS, CNT-AIT, a representants del moviment pel decreixement, de l'ICEA i del Col·lectiu Ronda. Van assistir una cinquantena de persones.

El debat va abordar quines es consideren les principals mancances de l'escenari polític-sindical actual. Ens trobem amb un sindicalisme alternatiu molt fragmentat (fins a divuit organitzacions) amb una minsa capacitat d'unitat d'acció per bastir una alternativa al sindicalisme majoritari desmobilitzador. Al torn d'intervencions es va fer evident que hi ha hagut un oblit del sentit original de les vagues generals. Una pèrdua que indueix a separar la vessant "laboral" de la "social" (com el consum), o la manca d'imaginació per afavorir la participació de tots els sectors com les treballadores internes (immigrades o no), o les persones que fan tasques de cura, imprescindibles però no sotmeses als ritmes de la producció), o les que no tenen un centre de treball de referència o són falsos autònoms. Front la separació i compartimentació de les dimensions d'una mateixa eina de lluita, Aragonès (Col·lectiu Ronda) va expressar que la vaga és una eina de classe que ha de ser inclusiva i social.

Tònica general de les intervencions va ser és la necessitat d'un plantejament estructural de que l'actual model econòmic és insostenible també per l'escassetat dels recursos. Com a conclusió de la jornada es pot dir que la vaga general només té sentit dins d'un plantejament de lluita sostinguda en el temps i que sigui inclusiva només com avenç en la creació d'una majoria mobilitzada contra un ordre social i econòmic injust pel repartiment de la feina i de la riquessa, sinó també considerant als sectors que tot i ser cabdals per a l'economia, no disposen de les garanties i condicions laborals clàssiques.

Per prendre nota: us animem a visitar SomSants.net per conèixer i participar del Comitè de Vaga de Sants.

Parèntesi

MÚSICA

Músiques de menjar i beure (Vol. 5)

RECOPILATORI TDK, AUTOEDITAT 2012

Ja és el cinquè any que el bar-restaurant Terra d'Escudella edita el seu recopilatori musical, que durant la Festa Major de Sants va obsequiar als seus comensals amb una de les còpies.

D'entrada pot semblar una idea arriscada perquè cada vegada és més difícil trobar alguna persona que compri un CD o ni tant sols que el porti a la mà. Avui en dia tot és més ràpid i amb les presses hem perdut sensacions com la de posar la galeta a l'aparell musical i escollir la cançó triada amb la contraportada del disc a la mà. Només per aquest motiu que, d'altra banda denota passió per la música, ens volem fer ressò de la iniciativa, tot desitjant-li llarga vida i moltes festes majors de Sants.

En el disc, trobarem les darreres novetats del panorama musical català, amb la particularitat que tot són cançons relacionades amb el menjar i la beguda. Així, començarem amb els entrants, seguirem amb els primers i els segons, per acabar amb les postres, la copa i la gresca, com no podia ser d'una altra manera.

De dalt a baix, i amb l'aparició de diferents *samplers* que fan de fil conductor, la música de Mr. Freak Ska, Lo Petit Comitè, Terratombats, Svaters, Tabaloko, Assabè, Llamp te Frigui, Buhos, Very Pomelo, The Mamzelles, Pau Riba, Refree, Bajoqueta Rock, Ix!, Oriol Foll, El Dia de la Barbota, Rapsodes o Mishima, entre d'altres, ens acompanyen i ens permeten al mateix temps descobrir bandes noves. Bon profit!

David Vázquez

CINE

La isla de los olvidados

MARIUS HOLST 2010

Noruega, 1915. Aquesta és l'única dada que ens ofereix el director per ubicar-nos en una illa del fiord d'Oslo reconvertida a correccional de joves d'entre 11 i 18 anys. El film rememora un fosc capítol de la història nòrdica en què l'instal·lació de Bastoy, entesa com a reformatori, era en realitat un cruel centre penitenciari imperat per l'abús de poder i l'absència de llibertats per als joves reclusos.

L'arribada d'un nou "oblidat" a l'illa serveix de pretext per endinsar-nos al sistema de tortura física i psicològica a què són sotmesos els adolescents per allunyar-los de la conducta violenta i ser reorientats, suposadament, cap al bon camí de la vida.

El personatge d'Erling, que desperta aires de rebel·lia per tots costats, incidirà, a més, en l'anhel de llibertat de la resta de reclusos.

El film explora els límits de la legitimitat amb una digna posada en escena que ofega i congela, i és que la gèlida illa actua com a coprotagonista reforçant el patetisme de la història. Així doncs, tot i que la trama no respira res que no hàgim vist ja d'alguna o altra manera dins en el subgènere carcerari, com les injustes condicions que pateixen els presos, l'encarament a l'ordre, els intents de fuga o el valor de l'amistat per romandre units, la peça aconsegueix arribar a la fibra sensible i mantenir la tensió fins al darrer minu,t gràcies a un guió escrit amb pols ferm i unes magnífiques interpretacions encapçalades per un Stellan Skarsgård impecablement despòtic.

Catorze anys abans de rodar aquesta pel·lícula, el director Marius Holst havia conegut un home que en la seva joventut havia viscut al correccional de Bastoy. Segons explica el director: «La llegenda de la Illa Bastoy i el que va ocórrer allí m'ha captivat durant anys. Des de la primera trobada vaig sentir que era una història que s'havia de portar al cinema, encara que això suposés exposar el destí de tots aquells nois».

La Isla de los Olvidados ens recorda, en definitiva, que l'esperança és l'horitzó que, més enllà del glaç, mai s'ha de deixar de perdre de vista, tant en l'ésser humà com en la cartellera cinematogràfica.

Àngel Bravo Almirall

BURXANT ELS BYTES

Mapejant la resistència

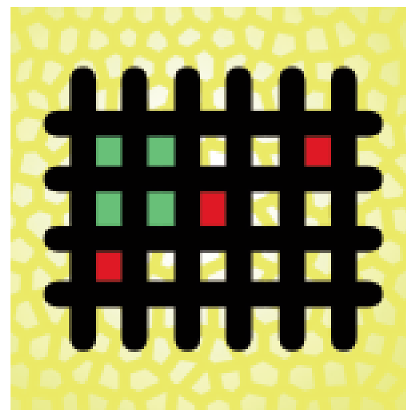
Amb les protestes del 25 de setembre al Congrés dels Diputats de Madrid, ha sorgit una interessant web: www.voces25s.es.

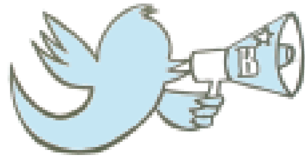
Consisteix en un mapa que pretén fer visible qualsevol protesta. Com funciona? Molt simple: a través dels *tweets* que envia la gent des del carrer. En el cas del 25S, van demanar a la gent que activés puntualment el GPS del seu mòbil i enviés *tweets* amb l'etiqueta #voces25s si volien aparèixer en el mapa.

També es pot afegir una segona etiqueta, com #foto, #tranquilo o #carga, perquè la icona en el mapa aparegui groga, verda o vermella, respectivament.

D'aquesta manera, es molt gràfic visualitzar una protesta, veure fotos, saber on ha carregat la policia, etc. Sens dubte, una eina més a tenir en compte que treu profit al telèfon intel·ligent. Des de la web del projecte recorden que s'ha de desactivar el GPS dels teus *tweets* un cop enviat el missatge si vols mantenir la teva privacitat.

Bernat Costa

«A Can Vies i a l'Hamsa, a la Morada i a Mala Herba, al Tajo i a la Freska, a Can Blanco i la Torreta aprenguerem a rebelar-nos #YesWeCanVies».

@ciutatinvisible

POEMES

"Parlem de tu" de Miquel Martí i Pol

«Parlem de tu, però no pas amb pena.

Senzillament parlem de tu, de com
ens vas deixar, del sofriment lentíssim
que va anar marfonent-te, de les teves
coses, parlem i també dels teus gustos,
del que estimaves i el que no estimaves,
del que feies i deies i senties;
de tu parlem, però no pas amb pena.

I a poc a poc esdevindràs tan nostre
que no caldrà ni que parlem de tu
per recordar-te; a poc a poc seràs
un gest, un mot, un gust, una mirada
que flueix sense dir-lo ni pensar-lo."!»

Xavi Pinazo López, exrepartidor de La Burxa i col·laborador puntual, ens va deixar el 25 d'octubre passat. Que la immensa felicitat d'haver-lo conegut ens acompanyi en aquest camí que ara comença. Des de la Burxa donem tot el suport i ànims a amics i familiars i especialment a la col·laboradora burxaire, la Jordina.

RACÓ HISTÒRIC

Les indianes

Fins l'any 1854, quan va començar l'enderroc de les muralles, Barcelona va ser una ciutat engafetada. La població barcelonina havia anat creixent, però el que no augmentava eren els metres quadrats edificables. A barris com el de la Ribera s'edificava fins i tot sobre els carrers, i Barcelona es convertia en la ciutat més densament poblada d'Europa.

Però la manca d'espai no era un problema exclusiu només per l'habitatge. A finals del segle XVIII es va començar a fabricar a la ciutat un nou producte que requeria grans espais oberts, les indianes. Les indianes eren teixits de cotó estampats per una sola cara, anomenats així pels seus estampats, que eren d'origen indi.

El procés de blanqueig i assecat era llarg, complex i requeria molt d'espai, ja que les teles eren humitejades i esteses al sol en el que es coneixia com prat d'indianes. Una cop tenyides, les robes es posaven a assecar als prats, que havien de ser molt espaiosos.

El Prat Vermell sovint es tenyia amb els tints de la roba

Dedicat fins llavors quasi de forma exclusiva a l'agricultura, Sants esdevenia un lloc perfecte per aquesta activitat, ja que disposia de grans espais lliures. Així doncs, entre 1789 i 1807, el municipi va comptar amb nou prats d'indianes on es blanquejaven i assecaven les teles de cotó i lli que després s'estampaven a les fàbriques de Barcelona. Entre els prats més coneguts hi havia el Prat Vermell, que tenia aquest nom pel fet que sovint els terrenys adquirien el color dels tints emprats en la roba. Però aquesta activitat, considerada preindustrial, no va ser exclusiva de Sants. Sant Martí va ser el municipi on es van concentrar la majoria de prats d'indianes de Catalunya.

El segle XIX va ser molt convuls i Catalunya, la seva indústria i sobretot els seus joves, en van pagar les conseqüències. La Guerra Gran mantinguda entre l'estat francès i l'espanyol del 1793 al 1795; la Guerra del Francès, del 1808 al 1814, i la progressiva pèrdua de les colònies americanes, van significar la decadència de les fàbriques d'indianes.

Però l'any 1833, Josep Bonaplata, fill de fabricants d'indianes, va decidir aplicar a la seva fàbrica una innovació que estava triomfant a Anglaterra, la màquina de vapor. D'aquesta manera començava a Catalunya la revolució industrial. El Raval s'ompliria de vapors, la majoria antics convents buits des de la desamortització. Aviat, però, es faria evident que dins de la ciutat no hi havia lloc per a més fàbriques, i aquesta activitat també sortiria a municipis com Sants. L'any 1844 començaven les obres d'una gran fàbrica, el Vapor Güell i Ramis, popularment conegut com el Vapor Vell.

Agus Giralt

FOGONS DE TEMPORADA

L'ànec, l'amic desconegut

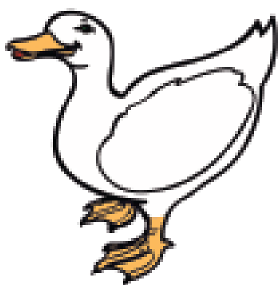
De l'ànec i l'oca sembla que en sabem ben poc, i no perquè no faci anys que viuen entre nosaltres, hi ha documentades restes de palmípedes a la zona de Mesopotàmia, fa ja més de 7.000 anys.

L'escassa informació general tampoc pot ser deguda al fet que avui en dia no se'n criï; a França es concentra el 60% de la producció mundial, i a Catalunya i a Euskadi cada cop hi ha més granges d'oques i d'ànecs. Sabeu que el nom català de fetge prové de la tradició gala d'embotir ànecs amb figues? En deien *jecur ficatum*, i de la seva fama, l'herència del seu nom.

Potser us preguntareu si és que no sempre s'ha cuinat i menjat. Però la resposta és afirmativa i molt variada, els romans el menjaven bullit amb herbes i gàrum; els medievals el rostien i hi posaven salses especiades, agres i dolces; els moderns el cuinaven de manera més semblant a com el cuinem avui, per exemple amb herbes, porro i naps. Observeu com la saviesa culinària sempre combina l'ànec amb algun ingredient fresc i desengreixant, com les herbes, el vinagre o els naps. Per això avui es cuina tant bé amb peres, préssecs o amb salsifís, totes aquestes combinacions molt pròpies de la Catalunya nord.

Tot i tenir nivells bastant alts de greixos, heu de saber que la majoria d'aquests són mono i poliinsaturats, més beneficiosos per el nostre organisme que els greixos saturats que contenen els làctics o la grassa del xai.

Gastronòmicament l'ànec no té inconvenients, potser un dels motius del seu poc ús és les llargues coccions requerides per al correcte entendriment de la seva carn i el fet de no haver set un animal industrialitzable com el pobre pollastre. Potser ha estat el fet que cada dia sembla més difícil separar la relació entre l'animal viu i el que està dintre de l'olla. En qualsevol cas, jo crec que en la justa mesura, n'hauríem de menjar més d'aquest ànec, melós, gustós, nutritiu i nostrat.

Ànec amb peres

INGREDIENTS

1 ànec
8 peres del tipus Puigcerdà o una altre de carn dura
1 porro
1 ceba
1 got de vi dolç
Farina, sal, pebre i oli d'oliva
Per a la picada: un grapat d'avellanes, un gra d'all i julivert

ELABORACIÓ

Talleu les peres a quarts, sense pell ni llavors, enfarineu-les lleugerament i passeu-les per la cassola amb una mica d'oli. No cal que es fregeixin, només cal que la farina es cogui i les peres agafin un punt de color. Retireu-les i afegiu-hi, al mateix oli, l'ànec salpebrat i tallat a vuitens. Rostiu-lo, primer a foc viu, després a foc mitjà, fins que sigui ben ros. Perfumeu-lo amb una copa de vi dolç i ja hi podeu afegir la ceba picada ben fina i el porro tallat a rodelles ben fines també. Deixeu-lo estofar, tapat, durant una hora i mitja, i si cal afegiu-hi aigua de tant en tant. Si el guisat surt molt greixós caldrà que enretireu una mica de grassa abans d'afegir-hi les peres, deixar que estofin deu minuts, afegir-hi la picada, cinc minuts més de cocció i al punt per servir. El resultat ha de ser sucós sense ser aigualit. Deliciós, podeu fer el mateix amb préssecs o naps.

Núria May Masnou

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

El naixement d'Arran

Casal Independentista de Sants

Un jovent adormit, submís i covard nodreix les classes populars d'individus adults incapaços de revoltar-se davant d'injustícies socials, polítiques, econòmiques o culturals com l'especulació en l'habitatge, la precarització laboral, la degradació del territori i de la llengua catalana, la desqualificació del sistema educatiu públic, el foment del sistema patriarcal, així com la negació de la realitat nacional dels Països Catalans.

Per sort, la nostra terra compta amb una nova organització juvenil desperta, rebel i valenta per plantar cara a les polítiques neoliberals imposades pels organismes europeus i mundials i executades pels governs autonòmics, espanyol i francès.

I és que Arran, el nom escollit en l'Assemblea Nacional Constituent del passat mes de juliol, es defineix com una organització independentista, socialista i feminista.

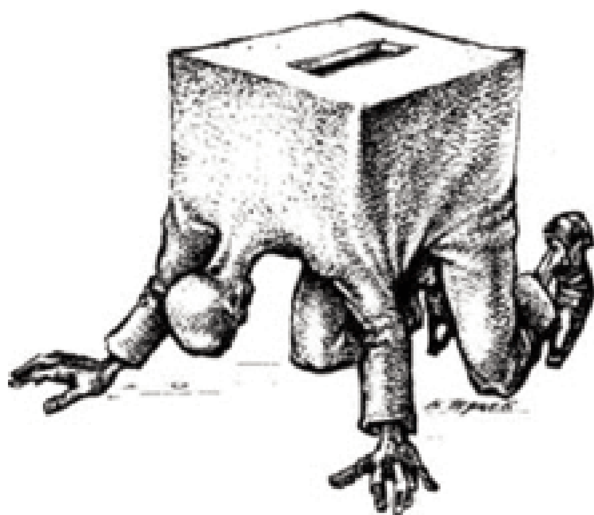
CONFLUÈNCIA DE DUES ORGANITZACIONS

Però Arran, no neix del no res, sinó després d'un llarg, i complicat, procés de confluència entre les dues organitzacions de joves de l'Esquerra Independentista: Maulets i CAJEI i d'altres agents externs. Segurament, aquesta unió era un dels objectius primordials del moviment independentista català que ha quedat reflectit en aquest nou i engrescador projecte: Arran. Els Països Catalans, doncs, tenen un nou actor polític amb una forta implantació territorial i amb l'experiència i bagatge necessaris per esdevenir el nou referent juvenil de l'Esquerra Independentista.

Des del Casal Independentista de Sants Jaume Compte volem felicitar la joventut catalana per la maduresa en l'anàlisi conjuntural, fet que els ha empès a aquesta voluntat d'unificar esforços, recursos i energies.

Considerem doncs que Arran aconseguirà, per fi, que el jovent dels Països Catalans tingui una única organització juvenil que coordini, articuli i generi estratègies que permetin desenvolupar l'ideari polític, social i cultural que forma part de l'Esquerra Independentista.

25-N, eleccions al Parlament de Catalunya

L'esclavatge de qui vota és el que impulsa a l'abstenció activa.

El proper 25 de novembre hi ha eleccions autonòmiques a Catalunya i un cop més viurem la campanya electoral de tots aquells que han decidit participar de les institucions per governar-nos. Aquells qui amb tota mena de discursos intentaran fer-se amb el teu vot mitjançant *meetings* i propaganda electoral de tota mena.

Anarquistes
Sants

El 15 de juny del 2011 vàrem ser milers de persones qui vem bloquejar el Parlament. Aquell dia entre la multitut hi havia gent molt variada i diferent. Per alguns es tractava simplement d'un acte de protesta contra les polítiques de retallades, uns altres ho veien com una hòstia a la classe política en general i a la seva nefasta actuació, i per a moltes de nosaltres significava un acte contra el parlamentarisme i la democràcia representativa portant la consigna de «Ningú ens representa» a la pràctica i bloquejant la principal institució de govern a Catalunya, representant de la separació entre política i societat i on una sèrie de persones es diuen representants de la societat legitimant-se en unes eleccions que ens allunyen com individus i col·lectius de poder decidir sobre la nostra vida i els nostres afers quotidians.

El parlamentarisme és una de les principals institucions de la democràcia burgesa, una crítica al capitalisme ha d'anar lligada a una crítica al sistema parlamentari i de la democràcia que és el sistema polític on el capitalisme es desenvolupa amb major facilitat.

ARA MÉS QUE MAI

En un context de descontent social cap a la classe política majoritària, és fàcil que el missatge dels partits polítics minoritaris desperti simpaties. En els últims anys s'han creat diverses iniciatives dins del que es denomina l'esquerra anticapitalista que han optat per el parlamentarisme com estratègia, centrant la major part dels seus esforços en feines de propaganda i proselitisme per obtindre el número de votants suficients per tindre algun representant dins del Parlament. Els discursos d'aquests partits diuen cercar ésser la veu en el Parlament dels exclosos, els precaris, els aturats, els treballadors, les estudiants i els que pateixen les retallades. La participació en les institucions passa a ser una estratègia més dins de la lluita, fent-se servir d'altaveu de les diferents lluites que duen a terme els moviments de base; malgrat això aquesta via pot acabar resultant un fre a aquestes lluites, més preocupades pel discurs que es transmet als mitjans de comunicació de masses i els ritmes que marca l'agenda política, sempre depenent d'interessos que són oposats als nostres i tenint por de les conseqüències que pot comportar per aquells que opten per la via parlamentària donin suport al que succeeixi al carrer, por a perdre poder, la repressió, etc. Es cerca entrar a les institucions per combatir-les, sense veure el perill que suposa estar-hi a dins.

La participació política comporta una sèrie de qüestions que són inherents al joc polític democràtic: fomenta la delegació, la especialització, la separació entre política i societat, acceptar les regles d'un joc aliè a les persones, així com una sèrie de lògiques que són contràries a l'autoorganització i l'autogestió de les nostres vides, com són la dependència econòmica de l'estat en base a subvencions. Accedir al Parlament no hauria de ser l'aspiració dels grups i persones que diuen lluitar contra aquest sistema.

Entrar a dins de les institucions en la majoria dels casos suposa optar per vies possibilistes, nosaltres no volem gestionar aquest sistema d'una manera més social o fer-lo més participatiu, si no combatir-lo i crear-ne un totalment diferent. Els parlamentaris, siguin del partit que siguin, representen l'especialització en la política. El parlamentarisme i la participació institucional genera formes de fer política que aposten per la centralització de la presa de decisions i la participació en estructures que estan disenyades per a que es puguin moure en elles polítics professionals, tecnocràtes, creadors de discurs.

DES DE FORA LES INSTITUCIONS

Els anarquistes des dels seus inicis es van mostrar contraris a la participació en el Parlament i en el joc polític institucional, a diferència dels marxistes que veien estratègicament d'entrar a la maquinària estatal i assumir el seu funcionament per després destruïr-la.

Els límits de la via institucional per realitzar canvis estructurals o revolucionaris han quedat clarament demostrats en els moments on algun partit que comptava amb el suport dels moviments socials o formava part d'ells ha arribat al poder, l'exemple més recent el tenim a Bolívia, on l'arribada d'Evo Morales ha portat la institucionalització d'una part dels moviments socials que ha suposat la pèrdua del seu potencial revolucionari i una desmovilització de les bases, a favor d'un enfortiment de l'estat, que darrera un discurs antiimperialista i socialista, està duent a terme un capitalisme d'estat basat en la lògica occidental de desenvolupament, i que a dia d'avui mantè empresonats a diversos anarquistes que participaven en lluites ambientals, seguint la lògica estatal de criminalitzar a la dissidència.

ORGANITZEM-NOS PER PORTAR LA POLÍTICA ALS BARRIS

Apostem per construir entre totes xarxes solidàries als nostres barris, punts de trobada entre els diferents col·lectius i individus que lluiten contra el capitalisme. Fomentem l'autoorganització entre iguals i prenem les decisions de manera horitzontal, portant la política als nostres barris i espais quotidians, recuperant d'aquesta manera la gestió dels nostres afers: sanitat, educació, urbanisme i l'oci que l'estat i el capitalisme ens han arrabassat.

Generem una capacitat de resposta als diferents atacs de l'estat i el capital: retallades, repressió, desnonaments.

Fem dels nostres barris espais de confrontació contra el poder i de creació d'alternatives en els diferents aspectes de la nostra vida, creant experiències concretes d'autogestió a diferents nivells que fomentin el desenvolupamnt d'idees i pràctiques emancipadores, i a la vegada ens permetin desenvolupar la nostra autonomia individual i col·lectiva.

NOSALTRES OPTEM PER L'ABSTENCIÓ ACTIVA

És per això que, com a anarquistes, optarem per l'opció de l'abstenció activa.

Perquè política és la nostra vida, perquè el fi no justifica els mitjans, els mitjans determinen els fins, i perquè ningú ens representa, volem ser amos de la nostra vida.

Boicot, desinversions i sancions, per la solidaritat amb Palestina

La campanya del BDS neix l'any 2005 amb l'objectiu que Israel acompleixi els tractats que ha signat.

Laila Serra i Pau Fabregat

Des de 1948 l'estat d'Israel ha estat aplicant un sistema d'apartheid com el que es va dur a terme a Sud-Àfrica durant gairebé 40 anys, amb la violació sistemàtica del Dret Internacional com a pràctica habitual.

L'estat sionista discrimina per motius racials, determinant la seva superioritat i exclusivitat com a jueus amb la intenció d'expulsar la població palestina de la seva terra i en definitiva fer-los perdre la identitat col·lectiva com a poble.

La similitud amb el succeït a Sud-Àfrica, va ser el motiu pel qual es va elegir "Ahir Sud-Àfrica, avui Palestina" com a títol de la I Conferència Estatal pel Boicot, Sancions i Desinversions a l'estat d'Israel, celebrada del 19 al 21 d'octubre al Casinet d'Hostafrancs. Centenars de persones, van participar en aquesta iniciativa que tenia per objectiu donar a conèixer la campanya del BDS així com crear sinèrgies i planificar noves estratègies de treball amb altres activistes de l'estat i transcendir a nivell internacional.

QUÈ ÉS EL BDS?

La campanya Boicot, Desinversions i Sancions (BDS) a l'estat d'Israel, va néixer l'any 2005 arrel de la crida de 171 organitzacions de la societat civil palestina, per posar en funcionament la campanya de BDS que exhorta a la comunitat internacional a implementar el boicot, les desinversions i les sancions contra Israel fins que aquest estat compleixi 3 demandes bàsiques: posar fi a la ocupació i colonització de les terres àrabs i desmantellar el Mur; reconéixer els drets fonamentals dels ciutadans àrabs-palestins d'Israel; i respectar, protegir i promoure el dret dels refugiats palestins al retorn a les seves llars i propietats.

«No demanem res inconcebible, només demanem que es compleixi amb la legalitat internacional» remarcava un dels membres de BDS Catalunya durant la conferència.

Des de llavors la iniciativa ha anat creixent i extenent-se arreu de diferents països, creant així delegacions de la campanya com la que ha organitzat enguany la conferència, el grup BDS Catalunya. A la conferència van participar diferents personalitats influents del moviment BDS d'àmbit internacional, com l'historiador Ilan Pappé, la poeta i activista Rafeef Ziadah, o el sud-africà Mbuyiseni Ndlozi. També es van fer sessions de treball específiques sobre dret internacional i comerç d'armes, entre d'altres.

EL PAPER DECISIU DE LA SOCIETAT CIVIL

Una de les premisses que es va repetir durant la conferència va ser el paper decisiu que juga la població civil per a fer pressió sobre el govern israelià, com apunta la poeta Raffef Ziadah «no és només qüestió de veure la tele i sentir-se malament, sinó que com a persones que viviu en un país europeu, heu de demanar comptes als vostres governs que recolzen a L'Estat d'Israel».

No devem, no paguem, de nosaltres depèn!

Del 7 al 14 d'octubre s'ha celebrat a tot el món la Setmana d'acció global contra el deute i les institucions financeres internacionals

Javier Soraluce

L'Estat espanyol porta aplicant una sèrie de polítiques d'austeritat i reformes estructurals en nom d'un deute considerat en gran part il·legítim per un ampli espectre de la societat. És per això que aquest any ha despertat especial interès i ha estat coberta amb nombroses activitats, promogudes per la Plataforma Auditoria Ciutadana pel Deute, així com per altres col·lectius i assemblees.

A Barcelona es van fer diferents activitats, com un curiós partit de futbol celebrat a la plaça Catalunya entre el 1 % (Rajoy, Merkel, I. Fainé o E. Botín) contra el 99 %, representat per la ciutadania. Malgrat el desequilibri en el nombre de jugadors, les regles de joc venien marcades per l'equip arbitral, la Troika (C. Lagarde de l'FMI, Mario Draghi del BCE i Durao Barroso de l'UE). Una humil metàfora de com els poders fàctics de la Unió Europea poden manipular per assolir objectius al marge dels desitjos democràtics. Un esperançador final va donar la volta al resultat, essent la ciutadania apoderada la que és capaç de vèncer amb intel·ligència col·lectiva i cooperació la injustícia tendenciosa de l'equip arbitral.

A partir d'aleshores, cada dia es van fer sessions de debat temàtiques i el 12 d'octubre, dia de la hispanitat, es va tractar amb col·lectius d'immigrants del deute amb l'Estat espanyol com acreedor de països del sud. Es dissabte 13 es va participar a la convocatòria internacional Global Noise, una manifestació pel centre de Barcelona (i altres nombroses ciutats a tot el món), amb el lema «No devem, no paguem, de nosaltres depèn!», recolzada explícitament per l'Assemblea Indignada de Sants. Durant el recorregut no es va voler oblidar els agents responsables d'aquest deute il·legítim, pel que es va passar per davant de la subdelegació del govern central i de la seu de CiU, finalitzant davant la seu de la UE.

La setmana va culminar el dilluns 15 d'octubre, quan es complia el 25è aniversari de l'assassinat de Thomas Shankara, expresident de Burkina Faso, un heroi de l'alliberament africà. El seu discurs pronunciat el 1984 a l'assemblea general de les Organitzacions Unides, en què denunciava el deute com un mecanisme d'opressió dels pobles africans, es torna de plena actualitat als països europeus.

Curiosament durant aquesta setmana va començar a funcionar el MEDE (Mecanisme Europeu d'Estabilitat), una nova institució financera intergovernamental que té com a objectiu garantir la solvència dels estats membres facilitant-los el crèdit. La creació del MEDE, localitzat a Luxemburg, i amb una aportació inicial dels estats de la UE de 700.000 milions d'euros, es defineix per «salvaguardar l'estabilitat de la zona euro» i introduir condicions estrictes per als beneficiaris de l'ajuda financera.

COMISSIÓ DE VEÏNS DE LA BORDETA

La Bordeta espera canvis a Can Batlló

Comissió de Veïns de La Bordeta

El projecte de Can Batlló experimentarà, entre finals d'any i principis de gener del 2013 i si es compleixen els terminis del calendari, un avançament notable. Una gran porció de terreny de l'antiga fàbrica compresa entre els carrers Onze de Juny de 2011, Mossèn Amadeu Oller, Constitució i Parcerisa canviarà de titularitat i passarà a ser de propietat municipal.

Aquest canvi de titularitat és molt important pel barri de la Bordeta, perquè implica que, després de més de trenta anys de demora, es podrà començar la transformació i dignificació d'aquesta part del barri. Cal recordar que Can Batlló és l'eterna reserva d'equipaments i zones verdes del barri. La Bordeta fa més de trenta anys que espera el seu parc i els equipaments. Algun d'ells ja està en construcció com és el cas de l'ambulatori al carrer Corral.

Tots aquests canvis s'han de sumar a la recuperació del Bloc Onze com a equipament veïnal. Amb la participació i l'esforç de molts veïns s'ha construït la Biblioteca Popular Josep Pons que ja està en funcionament, s'ha adequat l'espai d'encontre i continuen les tasques de condicionament i adequació de tot l'espai. El Bloc 1, del carrer Mossèn Amadeu Oller, ja funciona com a magatzem per les entitats del barri i ja ha albergat diverses edicions del Banc d'Aliments.

Totes aquestes previsions no ens fan oblidar que queden pendents molts serrells perquè es pugui completar la transformació definitiva. Encara falta pagar les indemnitzacions als veïns i industrials afectats, i fer el seguiment de tot el projecte, perquè Can Batlló esdevingui el que, des de fa més de trenta anys, espera i necessita la Bordeta: que Can Batlló sigui pel Barri.

CSA Can Vies

20 d'octubre Totes vàrem ser Can Vies

CSA Can Vies

Passada la data del 20 d'octubre, estem satisfets de com va anar la mobilització per salvar el CSA Can Vies. No perdem de vista que la campanya no s'acaba aquí. Aquest serà un procés de desgast emocional, físic i econòmic. Som conscients que sense el suport del barri, dels companys de lluites amb qui sempre hem estat junts, i des d'altres barris de la ciutat, sense el suport al carrer en definitiva, no tindrem res a fer davant les circumstàncies que se'ns presenten. Per això volem agrair als col·lectius i entitats del barri que van caldejar l'ambient els dies previs, i a tothom qui va venir a la manifestació de plaça Sants, tret de sortida d'un seguit de mobilitzacions per aturar el desallotjament. I animar-vos a que estigueu atentes a properes convocatòries, ja que sense vosaltres aquest procés es farà més dur.

Per a qui no pugui seguir les convocatòries a peu de carrer, per falta de temps, per distància geogràfica, també pot ajudar difonent les diferents mobilitzacions. Des del CSA Can Vies hem posat a la vostra disposició un procés de micro-mecenatge via Verkami (http://www.verkami.com/projects/3548-somcanvies), on podeu fer aportacions solidàries per la campanya, tot ajudant-nos econòmicament. Part important per nosaltres, ja que ens permet seguir treballant amb autonomia i independència de subvencions institucionals i ens serveix com una nova eina per aprofundir en l'autogestió econòmica, fugint de les festes... Tot i la valoració positiva de la manifestació no podem baixar els braços i ara més que mai, hem d'estar preparades per les envestides dels veritables culpables d'aquesta situació Transports Metropolitans de Barcelona i l'ajuntament de la ciutat.

Volem deixar clar que no serà gratuït fer-nos fora, que amb l'ajuda del barri combatiu de Sants, lluitarem fins l'últim alè. I en aquesta lluita esperem trobar-nos amb totes vosaltres. No passaran! Juntes #Som Can Vies.

Cultura

Intens final de temporada dels Castellers de Sants

Els borinots santsencs han protagonitzat un final de temporada feliç i reivindicativa durant la festa de la Mercè, el concurs de Tarragona, la manifestació #SomCanVies, i la diada de la colla.

Dani Martínez
Sants

Quan al setembre la vida de la majoria de la gent torna a la rutina, és quan les colles castelleres van més rodades; i afronten el final de temporada amb tant de coneixement mutu, com menys temps de coordinació.

Però els Castellers de Sants s'han demostrat a sí mateixos que estan a l'alçada de totes les circumstàncies. Siguin aquestes estrictes del món dels castells, associades a l'assertivitat davant institucions, o en suport de altres col·lectius autogestiontats de Sants, com és el cas del CSA Can Vies, amenaçat de desallotjament. Entre finals de setembre i finals d'octubre, la colla dels borinots ha donat una lliçó de, a més de força, equilibri, valor i seny, empatia i solidaritat.

LA DIADA DE LA MERCÈ

El 24 de setembre, els Castellers de Sants van fer, junt amb d'altres colles, uns pilars a la sortida de la comitiva institucional de l'església de la copatrona de Barcelona. El pilar no hagués sigut destacable, a no ser perquè va donar l'esquena a les autoritats polítiques barcelonines i catalanes en el moment de la seva sortida a la plaça.

FITA AL CONCURS DE TARRAGONA

El 9 d'octubre, el concurs bianual de castells de Tarragona a la plaça de braus Tarraco Arena va comptar amb els Borinots entre les 15 colles millors classificades de la temporada.

En primera ronda els Castellers de Sants van descarregar el 5 de 8, la catedral. En la segona ronda, van reitentar un desmuntat de 3 de 9 amb folre, el gran ojectiu de la jornada, que finalment van aconseguir carregar! La brillant participació va acavar amb un ample magnífic 7 de 8.

La colla santsenca va quedar en un meritori setè lloc, a pocs punts dels Xiquets de Tarragona, en un històric concurs de cultura catalana patromoni immaterial de la humanitat, amb molts castells de gamma extra, i que va guanyar els Castellers de Vilafranca per sisena vegada consecutiva.

LA MANIFESTACIÓ #SOMCANVIES

Junt amb la colla de bastoners, i els Diables de Sants, els Castellers de Sants van obrir la manifestació a la plaça de Sants. Al pilar de 4, l'anxeneta va desplegar una banderola amb el lema #SomCanVies, que va arrencar els aplaudiments dels centenars d'assistents.

LA DIADA DE LA COLLA

El 23 d'octubre, amb les colles dels Castellers de Lleida i dels Castellers de Sant Cugat com a convidades, els Castellers de Sants van descarregar el 5 de 8, el 2 de 8 amb folre, castell inèdit aquesta temporada, i un 3 de 8 molt ferm. La diada va finalitzar amb un dinar amb 400 persones, fet al Centre Social Autogestionat Can Vies.

Els borinots santsencs van aconseguir carregar el 3 de 9 amb folre durant la seva històrica actuació al concurs de castells de Tarragona, i van fer el setè lloc. CREATIVE COMMONS

Can Batlló acull el 25è aniversari d'El Lokal

L'octubre de 1987 obria portes, al barri del Raval de Barcelona, El Lokal.

Associació Cultural El Lokal
La Bordeta

Es creava un nou espai de trobada, informació i acció que permetia veure néixer, créixer i desenvolupar-se experiències alternatives i àcrates en ple casc antic.

Recollia l'esperit i el bagatge dels ateneus llibertaris, de *La Lletra A* (revista llibertària), de l'ANA (Agència de Notícies Alternatives), i volia ser un lloc obert i punt de referència per a les lluites i resistències de la ciutat.

Així, va començar de forma autònoma i constant, i desprès de provar diferents formes d'autofinançament, es va potenciar la llibreria i la distribuïdora de llibres, fanzines, enganxines, samarretes, revistes i K7, enfortint relacions —mitjançant l'intercanvi— amb altres col.lectius i distris de l'estat, com Sabotaje i UPA a Madrid, Resiste i Hala Bedi a Euskadi, No Control a Saragossa, Masakre a València, etc.

Dins d'El Lokal varen ser presents lluites com la insubmissió —amb el CAMPI—, l'antifeixisme —amb AENA—o la que va tirar endavant el KAP (Kol·lectiu Anti-Presons), i d'altres com l'okupació o el rebuig al 92 olímpic i la marca Barcelona, juntament amb el projecte editorial Virus, també un exemple clar. Com no, la irrupció del zapatisme al 94 trobà el seu recolzament amb la creació del CSRZ. Podríem esmentar encara més, com l'Assemblea Antimilitarista de Catalunya, la Coordinadora contra l'especulació del Raval, la revista *Masala*, Fet per Rates amb les seves serigrafies, i així fins avui. Han estat 25 anys plens de vida i d'aprenentatge col·lectiu. Seguim al Raval, al centre rebel de Barcelona i seguim presents a les seves lluites i resistències.

El 18, 19 i 20 d'octubre, a Can Batlló hem celebrat l'aniversari amb unes jornades, debats, festa i fira de col·lectius que han estat un èxit i han permès posar sobre la taula la nostra memòria, els nostres desitjos i el nostre futur proper per poder repensar i continuar vius en la realitat social de la nostra ciutat des d'una perspectiva llibertària àmplia i incloent.

Centenars de persones han animat les jornades veient l'exposició, participant en els debats o gaudint amb la festa. A tots ells i elles, salut i sort.

Cooperes o competeixes

Èxit de la primera Fira d'Economia Solidària!

Setmanari La Directa

4500 persones es van passar el darrer cap de setmana d'octubre pel recinte Fabra i Coats del barri de Sant Andreu per conèixer i participar de les diferents activitats de la primera Fira d'Economia Solidària de Catalunya. Una mostra que va aplegar un total de 114 entitats i que va comptar amb una seixantena d'activitats.

L'esdeveniment ha servit també per posar en marxa de forma experimental la circulació de l'ecosol: la moneda alternativa i complementària a l'euro, pròpia del Mercat Social Català. Feta amb paper moneda real, durant la FESC s'han fet servir uns 17.000 ecosols, que han servit per fer efectives totes les compres i vendes. Una moneda nascuda i pensada per a l'intercanvi, no per a l'especulació.

LA XES FA 10 ANYS

En Jordi Garcia, membre de la Xarxa d'Economia Solidària (XES), en destaca «l'èxit quantitatiu, però també qualitatiu de la fira, ja que ha servit de punt de trobada per fer xarxa i ens ha permès fer-nos visibles a la ciutadania. A més ha suposat un nou impuls, per l'entusiasme que es respirava a la fira, i l'optimisme que es desprèn de centenars de projectes presentats, que són un oasi d'esperança, i es basa en realitats existents en economia real». La creació de la XES ara fa 10 anys va suposar un primer pas dins del sector cooperatiu, que enguany s'ha segellat amb la primera edició d'una fira amb vocació de continuïtat. Jordi Via, organitzador de la fira i membre d'Arç Cooperativa, apunta que a través de la fira «molta gent s'ha conegut i ha intercanviat experiències, i això és bàsic per al creixement de l'economia social».

ELS REQUISITS COOPERATIUS

En el comunicat de valoració emès un cop finalitzada la FESC, proclamen que «l'economia solidària pretén transformar la societat amb pràctiques econòmiques alternatives que s'arrelen en la fertilitat de la tradició cooperativa, en les noves experiències inclusives i solidàries i en un nou paradigma que situa l'activitat econòmica al mig de les necessitats humanes»

Per formar-ne part només cal complir tres requisits: propietat col·lectiva, gestió democràtica i responsabilitat social.

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?
En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardarmar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

El 9 d'octubre aplega milers de persones al País Valencià

La celebració de la diada del 9 d'Octubre al País Valencià aplegà milers de persones a la manifestació central de València. Enguany, el bloc de l'Esquerra Independentista, format per les organitzacions Endavant-OSAN, Arran, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), Alèrta Solidària i la Coordinadora Obrera Sindical (COS), convocava sota el lema: Contra les retallades socials i nacionals. Independència, socialisme i feminisme.

Borja Garcia
Alacant

Malgrat la nombrosa presència policial durant tot el recorregut, la manifestació va transcórrer sense incidents. Com a punt de partida de la marxa es va cremar una estructura de cartó en què es podia veure la bandera dels Estats espanyol i francès, així com al·lusions a CiU, al Partit Popular o als cosos repressius de l'estat entre altres. Al crit de «País Valencià, Països Catalans» o «Ni espanyolismes, ni regionalismes» el bloc va arribar fins al final del seu recorregut, on una militant d'Arran i el portaveu nacional de la COS, Gonçal Bravo, van llegir un comunicat unitari apel·lant a la necessitat de continuar amb les lluites populars contra les retallades de nord a sud del territori, la lluita per la cultura i l'ensenyament en català, i la reafirmació de la consciència col·lectiva com a poble sense regionalismes.

Manifestació a València. **INTERNET**

50 ANYS DE *NOSALTRES, ELS VALENCIANS*

La celebració d'aquesta diada venia marcada també per altra data significativa: la commemoració del 50è aniversari de la publicació de l'obra de Joan Fuster *Nosaltres, els valencians*. 270 persones omplien el teatre Micalet de València en un acte organitzat per la plataforma Castelló per la llengua i la Comissió 9 d'octubre, que recordava l'aplec de la plaça de bous de Castelló, el 25 d'abril de 1985. S'hi van poder sentir fragments de l'"homenot" que Josep Pla va dedicar a Fuster, fragments de *Nosaltres, els valencians*, textos de reivindicació del País Valencià i de denúncia del secessionisme lingüístic, o d'altres en què Fuster parlava sobre València. L'homenatge també va comptar amb la projecció íntegra del discurs que Joan Fuster va pronunciar a la plaça de bous de Castelló de la Plana aquell 25 d'abril de fa 30 anys. Un al·legat a favor de la unitat de la llengua i de la plena normalització social de la mateixa, que arrencava els aplaudiments dels assistents al final, quan proclamava la coneguda frase: «O ens recobrem en la nostra unitat, o serem destruïts com a poble. O ara, o mai!».

Cartell de la convocatòria. **ENDAVANT.ORG**

ALACANT TAMBÉ FA PAÍS

Els actes amb relació a la diada del 9 d'octubre no van acabar però a València. Coincidint amb la celebració del seu primer aniversari, el casal popular Tio Cuc d'Alacant va organitzar durant la tarda del dissabte 6 d'octubre un acte d'homenatge a Miquel Grau, militant del Moviment Comunista del País Valencià assassinat fa 35 anys per un feixista, que li va llançar un maó al cap quan penjava cartells de la diada. Un posterior cercavila fins al casal i un concert del cantautor alacantí Natxo Gironés, posaven fi a un acte que va aplegar quasi un centenar de persones al centre de la ciutat.

La unitat de la llengua també va ser reivindicada a Alcoi, on va tornar la Flama del Correllengua. A les cinc de la tarda els dolçainers i tabaleters, els Nanos i els Gegants, la Cucafera i d'altres col·lectius iniciaven una marxa que recorregué els principals carres de la ciutat i que va finalitzar amb la lectura d'un manifest on es donava suport a l'ús del català en tots els àmbits de la vida pública. Així doncs, aquesta diada del 9 d'octubre i tots els actes que l'han envoltada han suposat arreu del País Valencià una resposta clara i d'oposició frontal davant unes retallades històriques que tant a nivell lingüístic, com cultural i social, pretenen desmantellar la identitat i la consciència col·lectiva del poble valencià.

Uns volen acabar amb una cultura...

El ministre d'educació, José Ignacio Wert, manifesta que el seu interès és espanyolitzar els alumnes catalans

...mentre d'altres treballen per mantenir-la

El dissabte 27 d'octubre es celebrà el Correllengua a diverses localitats dels Països Catalans.

SOLIDARITAT

Cafè amb llet

Després de dos anys investigant irregularitats en la sanitat pública, els editors de la revista *Cafè amb llet* han estat condemnats a pagar 10.000 euros per atemptat a l'honor de Josep Maria Via, assessor d'Artur Mas, per un vídeo que van publicar .

«Només denunciàvem la opacitat en els hospitals de Blanes i Calella, perquè no teníem eines per dir que s'estaven cometent irregularitats», explica Albano Dante, un dels dos editors. El demandant només era citat en referència a un article que va escriure, però la jutgessa ha considerat que s'atemptava al seu honor.

Tot i la condemna, ningú ha negat res del que deien, sinó al revés: s'han descobert diversos casos de corrupció relacionats. Van descobrir que el diputat Xavier Crespo, que havia estat gestor dels hospitals de Blanes i Calella, i altres regidors s'havien emportat 2,7 milions d'euros dels hospitals.

De Carles Manté, llavors president dels dos hospitals, es va saber que havia cobrat 700.000 euros per uns informes inexistents. En el cas es va veure implicat Ramon Bagó, directiu del grup Serhs, de qui, més tard, es va descobrir que havia obtingut 12 milions d'euros en contractes irregulars a Badalona.

Novembre de 2012

la Burxa

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al vespre al CSA Can Vies
(Carrer Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org
Plana web: www.barrisants.org/laburxa

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:
Acció Llibertària de Sants, Amadeu, Isabel Benitez, Àngel Bravo, Assemblea de Can Vies, Carles Baiges, la Bonet, Pol Casas, Bernat Costa, Joan Costa, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Pau Fabregat, David Fernández, Albert Garcia, Borja Garcia, Marc Garcia, Agus Giralt, Irene Jaume,Jordi Juan, Elba Mansilla, Dani Martínez, Núria May, Gemma Parera, Ester Rams, Albert Ricart, Marc Rude, Laila Serra, Serotonina EH, Setmanari La Directa, El Tatanet, Víctor Obregón, David Vázquez, Xarxa d'Intercanvi de Sants, Casal Independentista de Sants, Comissió de Veïns de La Bordeta, Associació Cultural El Lokal

DAVID FERNÁNDEZ:

«Tots fem política quotidiana»

David Fernández fa vida quotidiana a Sants. LLUIS BRUNET

Periodista, implicat en els moviments socials, ha estat escollit, com a independent, per encapçalar la primera candidatura de la CUP al Parlament de Catalunya. Treballa a la cooperativa de finances ètiques Coop57, que té la seva seu al barri de Sants.

Gemma Parera
Sants

El 25 de novembre tenim eleccions anticipades. Com valores aquesta convocatòria i el gir independentista de CiU?
Forma part d'una reflexió col·lectiva que és una perspectiva de perllongar-se al poder, atenent que un milió i mig de persones van sortir al carrer la passada Diada. La memòria és un antídot i no podem oblidar que Convergència és qui va encimbellar Aznar al poder, qui va fer el pacte del Magestic, qui va retallar l'Estatut quan va reunir-se a la Moncloa amb Zapatero... En tot cas, és per aprofundir en les seves polítiques d'austeritat neoliberal. Mas ja ha anunciat que tant bon punt acabin les eleccions aprovarà la quarta tongada de retallades.

Com interpretes les darreres enquestes que ens diuen que el 66% d'empresaris del PIMEC donen suport a l'estat propi?
Tenim un teixit productiu fonamentat en les pimes, que dóna suport a la independència, però el gran poder d'influència política està en els despatxos de les grans empreses, com la sala noble de La Caixa a la Diagonal, a les Torres Mordor. I aquesta gran oligarquia, la part financera, hi està en contra. En l'ADN de la història de la burgesia catalana hi ha el pacte amb les altres oligarquies. És innegable que Rajoy i Mas són dos gestors neoliberals de la mateixa crisi.

Has participat a la Fira d'Economia Solidària, quin model econòmic és més beneficiós per aquest 99 % que no governa?
La millor notícia és que el model ja existeix. El cooperativisme, nascut al segle XIX, és una matriu de desenvolupament de com podria ser la democràcia social i econòmica, una gran desconeguda en la història de la humanitat. Jordi Garcia Jané ha fet un llibre, *Adéu, capitalisme*, on esbossa un model que conceptualitza com a ecodemocràcia cooperativa. És un model que agafa les millors experiències d'arreu del món i que combina economia cooperativa, economia pública i economia privada des d'una perspectiva de mercat social. El model ja el tenim. Ells tenen Endesa, nosaltres tenim Som Energia. Ells tenen La Caixa, nosaltres podem tenir Coop57 o Fiare. Ells tenen Montserrat Caballé, nosaltres tenim Feliu Ventura. A més, estem connectant directament amb la nostra història, perquè abans de la dictadura feixista, el moviment obrer d'aquest país estava disputant l'hegemonia al capitalisme, a través del cooperativisme de consum, de treball, de serveis... I en base als principis més kropotkians de suport mutu i autogestió. Això és com deia Joan Fuster aplicat a l'economia: la política la fem nosaltres o la faran contra nosaltres.

«El model ja existeix. Ells tenen Endesa, nosaltres tenim Som Energia»

També hem de destituir l'actual règim econòmic neoliberal que provoca que avui es morin 80.000 persones de fam al dia. Hem de deixar de pensar només en els Països Catalans o en la Unió Europea; hem de pensar en el Magreb, en la Mediterrània i en Palestina. Tenim multinacionals com Repsol o Endesa que estan expoliant el poble d'Argèlia o el poble Maputxe. Formem part d'aquesta lògica abismal de desigualtat Nord-Sud.

Si anem a les coses concretes, Islàndia queda molt lluny i és petit, però ens podem aproximar al seu esperit: negar-se a pagar el deute privat, anul·lar el deute hipotecari, empresonar banquers, jutjar ministres i redactar una nova Constitució amb participació popular. Hem de trencar la por i aprendre que amb menys es pot viure millor, perquè sinó sempre estarem enredats en la trampa del consum i del deute.

Amb 100 desnonaments diaris a Catalunya, com podem fer que l'habitatge sigui un dret social?
Una primera reflexió: tenim quatre diputacions, una Generalitat, milions d'euros dedicats a institucions públiques i a representants, i l'únic que ha aturat la injustícia de l'estafa immobiliària ha estat l'autoorganització de la gent a través de les Plataformes d'Afectats per la Hipoteca.

Cal que s'aprovi la ILP de dació en pagament, i posar fi als desnonaments. També els pisos buits haurien d'entrar en un parc d'habitatge social. D'altra banda, cal que ens tornin el que ens han robat, els milions que s'han emportat a través de l'estafa immobiliària que encara avui continua. Hi ha una transferència de plusvàlua a final de cada mes de les classes populars cap a les rendes propietàries.

Quina és la relació de la CUP amb els moviments socials que lluiten pel que has comentat i què la fa diferent com a partit?
La CUP és una organització política, no diria que és un partit. La primera diferència és com s'estan fent les coses, des del carrer i des de la base. La política no és dels polítics, és de tots, i tots fem política quotidiana. Funciona a través dels principis de la democràcia cooperativa: una persona, una vot. Mantenim tres eixos: radicalment independentistes, radicalment d'esquerres, però també radicalment democràtics. La CUP no representa els moviments socials, en tot cas, se sent representada per les lluites obertes. La unitat popular és un riu molt gran que va més enllà de la CUP. Aquí hi ha des de les lluites ecologistes, contra el racisme, el cooperativisme, el feminisme, les lluites sindicals, en defensa de l'ensenyament, de la sanitat... Volem trobar a cada una de les contradiccions del nostre país la sortida més ètica, social, justa i solidària. I això és impossible sense els moviments socials.

«Sants és un laboratori que anuncia que és possible viure fora del capitalisme»

Cal portar aquestes lluites al Parlament? On s'han de canviar les coses, a les institucions o al carrer?
Si algú es pensa que el país el canviaran tres, quatre, cinc o sis diputats de la CUP al Parlament, que se n'oblidi. La gran àgora política de transformació crítica en els últims anys no ha estat al Parlament, sinó al carrer. Tenir un altaveu al Parlament de Catalunya, trencar silencis i consensos de vergonya és un estri més i interessant per plantejar debat allà on es decideix que la vida serà pitjor i més injusta. És important que s'acabi la comoditat i l'aparent tranquil·litat dels gestors de tanta desigualtat i de tanta infàmica política i social.

Ara que treballes al carrer Premià, com veus els moviments socials al nostre barri?
Com a gracienc, i santsenc adoptat en el treball cooperatiu, ho veig molt bé. Qui està canviant el país de veritat és Projecte Barri Cooperatiu i l'Assemblea de Barri de Sants. Si Sants demostra alguna cosa és que el territori més alliberat que tenim avui per fer una ciutat millor és la nostra vida quotidiana. Si hi ha un dia de demà millor, la meva quotidianeïtat no canviarà gaire. Arribaré pel matí al carrer Premià, a treballar en una cooperativa que fem finances ètiques i solidàries. Al meu descans, aniré a Malea, que és una cooperativa, a prendre'm un cafè i llegiré La Directa, que és un mitjà popular i alternatiu.

Sants és un laboratori d'on estan sortint experiències que anuncien que és possible un temps de vida fora del capitalisme. I això ho està demostrant enmig de la màquina neoliberal que és la Unió Europea i de la botiga que és Barcelona i del carrer comercial més gran d'Europa, que és la carretera de Sants. Estem ara recollint fruits de molts anys de lluites, no només nostres. Torna la política en majúscules, que és la política de carrer.

Barri de Sants★
Any 1939, comença una campanya per espanyolitzar els nens catalans (i en general tot)
¡EN ESPAÑOL COÑO!
HABLE BIEN
Sea Patriota - No sea bárbaro
Es de cumplido caballero, que Vd. hable nuestro idioma oficial o sea el castellano. Es ser patriota.
VIVA ESPAÑA Y LA DISCIPLINA Y NUESTRO IDIOMA CERVANTINO
¡ARRIBA ESPAÑA!

Agenda

[DISSABTE 3 de novembre]
Presentació de l'exposició 50 instagrams 50. [Lloc: Associació Cultural La Lotteria, carrer Finlàndia, 15]

DIJOUS 15 de novembre]
19.00 | Documental
COM UN GEGANT INVISIBLE. Can Batlló i les ciutats imaginàries. Un documental de LaCol i Panòptica. [Lloc: Biblioteca Vapor Vell. Passatge del Vapor Vell, 1]

JORNADES ANARQUISME I POBLES:
[DISSABTE 10 de novembre]
19.30 | Xerrada: "El moviment anarquista: entre el catalanisme i l'internacionalisme". Amb Teresa Abelló, Doctora en Geografia i Història a la Universitat de Barcelona [Lloc: Espai Obert]

[DIUMENGE 11 de novembre]
19.30 | Passi del documental: "El retorno de los Weichafe" [Lloc: CSA Can Vies]

[Jornades organitzades per: Negres Tempestes]

[TOTS ELS DILLUNS]
17.00 a 19.00 | Teteria. [Lloc: Ateneu LLibertari]

[TOTS ELS DIMECRES]
21.00 | Sopador popular. [Lloc: Can Vies]

[TOTS ELS DIJOUS]
20.00 | Assemblea Indignada de Sants. [Lloc: Plaça de Sants]